

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . 6 ft.
 Fél évre . . . 3 ft.
 Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
 illető küldemények a
 szerkesztőnek, anyagiak
 a laptulajdonosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyiltér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.

A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvmdá-
 jában és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Előfizetési felhívás

„BÁCSKA”

XXII. évfolyamára.

Előfizetési feltételek:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre . . . 6 ft.
 Fél évre . . . 3 ft.
 Negyed évre . . . 1 ft 50 kr.

Néptanítók számára:

Egész évre . . . 4 ft.
 Fél évre . . . 2 ft.
 Negyed évre . . . 1 ft.

Előfizetési pénzek Bittermann Nándor és fia könyv- és könyvmdájába küldendők.

Fürdőzés.

Ezt a hibásan formált szót — ha már fürdik valaki, mire való neki az őz? — minden hibája mellett is szívesen használok. Az ő segítségével azonnal meg bírom érteni magamat, hogy semmi esetre sem tisztálkodási, de talán nem is gyógyító fürdőről akarok szólni, hanem amolyan divatos mulatóhelyről, a hol egyuttal meg is lehet fürdeni.

Igy nyár elején megindul a népek nagy áramlása. Aki csak egy cseppet is törődik velem, hogy őt előkelőnek tartás, siet pakolni és elmegy valamely fashionablen fürdőbe néhány hétre.

Sokan azt hiszik, hogy ez a vágyakozás minél távolabb kerülni a házi tűzhelytől, még a népvándorlás korából visszamaradt utazási viszketeg. Mások, különösen a doktorkodó emberek, az ellentétet tekintik indító oknak. Hogyne! egész télen át munkálkodni (színház, bál, koncert, majális, háziestély és nagy uszonnák) és nyáron ki se pihenni magát? furcsa is volna nagyon. Mások meg hiszik és mondják, hogy ők betegek. Azokról, akik valósággal betegek, nem szólok, mindenkit szabad kifigurázni, csak a beteg embert nem. Ezek az ugynevezett betegek szörnyű panaszkodások és nyögések között megcsináltatnak négy teljes toalettet, hármat majd a fürdőbe készíttetnek, mert ott elébb el akarják lesni a legújabb divatot, és egyenként nagy utikosárral, a melyben egy szegény tót familia bátran ellakhatna, utnak indulnak. De ne adj Isten, hogy csak egyetlenegy árva betegápolási cikkecske is volna abban a rémséges nagyságu uti brunduziumban.

Üzi, hajtja, kergeti ezeket mind a „más” után való vágyakozás.

Es nem ok nélkül való dolog ez. A legérdekesebb téma mindig az ember marad az emberek előtt. Tizenegy hónapon keresztül kevés kivétellel ugyanazokkal a jóbarátokkal és rokonokkal találkoztunk, mint a múlt és az előtt való esztendőben. Tudunk róluk mindent, sőt sok mindent, még azt is, amit ők maguk se tudnak. Ezek már mind befejezett témák, elolvasott könyvek és nagyon jól esnek már más embereket látnunk. Ez hajt, ez visz ki bennünket megszokott környezetünkől a közel vagy távol idegenbe.

Aki vagy kicsikéit behatóbban gondolkozik, csakhamar észreveszi, hogy az ember tulajdonképpen mindig és mindenütt ugyanegy. Semmi másra egy nem illik a soknejű bölcs mondása, hogy mi sem új a nap alatt, mint épen az emberre. De hol van az a fehér holló ritkaságu ember, aki azért utazik el hazuról egy kis időre, hogy mélyebben gondolkozzék. Az idegenben fölületes, tova suhanó impressziókat keresünk és találunk is akárhány olyan témát, melyet a könnyed, tárgyól tárgyra röppenő mindennapos társalgásban elég jól fölhasználhatunk.

Ezt a könnyű szerzeményt aztán könnyedén és kényelmesen is akarjuk birtokunkba ejteni. Nem éri meg a nagyobb áldozatot, de nem is akarunk érte lemondani se megszokott kényelmünkről, se semmiféle szokásunkról. Ez az egyik oka annak, hogy idegenbe utazunk. Ithonn még a helyi nagyságok uralkodnak fürdőinkben. Már pedig, ha én vagy Bárki János egy lefizetjük a fürdő és egyéb díjakat, mint akármelyik hivatalbeli vagy földbeli előkelőség; akkor megköveteljük, hogy bennünket is olyan mosolygósan szolgáljanak ki, mint amazokat és nem tessék nekünk, ha, amint sok magyar fürdőhelyen tapasztalható, holmi keresztbe tett csóvakkal tiltanak ki egyes helyekről.

Van még egy ok, melynél fogva szívesebben megyünk a nagy és lehetőleg távol fekvő fürdőkre, a fiirt.

Nagyon lehetséges, hogy az az elegáns hölgy, vagy az a disztigvált divatfi, akivel egy-két hetet elfríteltünk, minden hangzatos címük mellett is csak egy közönséges cocotte, vagy egy obscurus pincér, de az nem tesz semmit sem. Azt itthonn nem tudják és mi eldicsekedhetünk nagyuri ismeretségünkkel.

Es tisztesség nem esik, mondván egy kis ballépés lehetősége nagyon csiklandozza képze-

letünket. A titokzatosság, melyet csak lehetőleg távol eső helyen lehet kellőleg megóvni, újabb varázst kölcsönöz a tiltott gyümölcsnek. Hiába no, gyengék vagyunk és ha nem is valljuk be őszintén soha sem, ám azért nem kevésbé igaz, hogy mikor a vasuti menetrendet így nyaranta elkezdjük tanulmányozni, nemcsak a „más” után, hanem a „másé” után is vágyakozunk egy picikét.

Kabos Márton.

Nincs ellenzék.

Nemcsak a viharok, melyek elég gyakran zúgtak végig a képviselőház nagytermén, hanem még az elevenebb viták sem otthonosak már a magyar képviselőházban s előreláthatólag hosszú ideig nem is fognak visszatérni. Bátran feltehetjük, hogy a kiegyezési javaslatok tárgyalása nemcsak erős emóció nélkül fog folyni, hanem igen gyorsan véget is ér. Azután a nyári szünet következik, mely alatt magától érthetőleg szélsécsen fog uralkodni a belpolitikában és majd csak az ősszel kezdődik új impulzusokkal a parlamenti élet.

A nemzet életében csak egy pillanat ez a szünet; de nem az a rövidéletű emberre nézve és főleg nem az az újságíróra nézve, kit a jó Isten rosszkedvű órájában teremtett és az örök nyugtalanság átkával sújtott. Míhez fogjunk mi holdogtalan újságírók az alatt a hosszú idő alatt, mikor minden holdog megelégedésben él és senki még a legkisebb arcmozdulattal sem árulja el verekedő szándékát? Alkalmassint ezt a kérdést vetették fel maguknak az „Egyetértés” szerkesztői, a kik közt van Eötvös Károly országgyűlési képviselő is, a kitért publicista, mert ezt a kérdést kell a nevezett lap vasárnapi vezércikkéből kiolvasni. Az illető cikkely a miniszterelnökhöz intézett nyílt levél alakjába van öltöztetve és ki van benne fejtve, hogy nincs ellenzék, mert a miniszterelnök a volt nemzeti pártot eltüntetete, a volt néppártot megszelídítette és a függetlenségi pártot a „paktum” által megkötözte. Ez nem egészséges állapot, — így fejtegeti továbbá az említett cikkely — ezért oldozza fel a miniszterelnök a függetlenségi pártot a paktum obligója alól.

Az irónikusnak lenni akaró hangtól, melyen nagyrabecsült és nemcsak nálunk itthon nagy tekintélyben álló miniszterelnökünk kvalitásairól az illető cikkely szól, eltekintünk, mert egyáltalán szükségtelennek tartjuk, hogy védőnek vessen föl magát valaki; de annak a panasznak, hogy

A „BÁCSKA” tárcája.

Születésnapomkor.

Csendes holdvilágos nyári éjjelen,
 Csalogány csattogja, mi édes a szerelem;
 Szemembe könny ragyog, a szívem úgy fáj,
 Oh, mért nem lehetek újra, tizenhatéves kis leány.

Tizenhatéves kis leány koromban,
 Hulló csillag, dicsőség, utánad futottam,
 Szerelem, előtted bezártam szívemet,
 Azért találtál meg, ily későn engemet.

A vén leányság rideg küszöbén,
 Nem káprázta már, az aranyos remény;
 Szemembe könny ragyog, a szívem úgy fáj,
 Oh, mért nem lehetek újra, tizenhatéves kis leány.

Katalin.

ÁRTATLANUL ELITÉLVE.

Elbeszélés. Irta: Rédei Lajos.

Budapesten való tartózkodásom idejében egyik kora reggel, midőn a Petőfi-tér előtt elvonuló korzón sétálva, a festői szépségében pompázó budai hegyekből átömlő ozonduz levegőt mohón szívtam be, a platanok árnyában elhelyezett padok egyikén ismerősnek látszó arcot pillantottam meg. Magam is egy szemközti lévő padra ültem le, hogy onnan az ismerős arcot jobban megfigyelve, kilétét megállapíthassam.

Majdnem egy egész órát töltöttünk el egymás néma szemlélésében, míg végre a multat fedő homály oszladozni kezdett és én azon reményben, hogy átellenes ismerősöm egyik iskola- és játszótársam és egyben földim is, kítől a középiskolák elvégezték elválván, vele többé

nem találkoztam, ültömből felkeltem és feléje tartva, megszólítottam: „Szervusz Kálmán! — Szervusz kedves barátom!” mi közben önkénytelenül egymás karjába omolva, a fölébredt igaz baráti szeretet melegével csókoltáztunk.

Hosszasan elcsevegtünk a rég multak feledhetlen kedves emlékein, miközben Kálmán barátom elmondá, hogy egy éves önkéntesi szolgálatának letelte után azonnal a budapesti dohánygyárban nyert alkalmazást s ma 27 évi megszakítás nélkül való szolgálat után, aligazgatói minőségben működik.

Habár a visszaidézett ifjúkori élmények vigságban gazdag epizódjai derűs mosolyt keltettek arcunkon, nem kerülte el figyelmemet Kálmán barátom buskomorsága és midőn ennek okát tudakolám, mélyen sóhajta így válaszolt: — „Az egész élet a földi győtrelemnek végtelen láncolata, ha a kegyetlen végzet kiszemeli áldozatát, nem hagy neki nyugodni, míg az elviselhetetlen szenvedések sulyától össze nem roskad.”

— „Hisz az közös sorsa mindnyájunknak” válaszolám vigasztalólag.

— Már két hitvest ragadtott el tőlem a kérelhetlen halál — folytató Kálmán. Második nőmmel annyit boldogságot sem engedett meg, hogy egybekeléstünk első évfordulóját megünnepelhettük volna, pedig oly végtelenül szeretettük egymást.

— Nyugodjál meg a végzet változhatlan intézkedésében, mondám és látva barátom kétségbeeső kifejezését, ekként folytattam:

A férfi kor delén nem szabad kétségbeesnünk! Reménylentünk kell; te még ép és erős szervezettel bírsz, nincs kizárva a lehetősége annak, hogy a „borura-derű” ne jöjjön.

— Hisz ép azon körülmény tesz vigasztalhatatlanná, hogy minden reményemet vesztém, mert ép ott, hol a jövő derűjének halvány sugarát véltem felszállani, ártatlanul elítéltettem. A kínos vallatásnak elejét veendő, elmondom kétségbeeső helyzetem előzményeit:

Mintegy két évvel ezelőtt, első özvegyeségem idejében, megláttam egy beszédes szemű, rózsás arcú bájos fiatal teremtést, réam olyan benyomást tett, hogy örök mosolytól derűs kedves arcát nem birtam lelki szemeim elől eltávolítani. Mi sem természetesebb, mint hogy kerestem az alkalmat a vele való találkozásra. Ez sikerült is s amit elképzelni sem mertem, beteljesült, tekintetere méltatótt, sőt később beszédes fog szemeit rajtam feledé.

Meggyőződést akartam szerezni hűségéről s észrevétlenül megfigyeltem, másokat is oly mértékben tüntet-e ki, vagy csak egyedül engem? Az alkalom nem sokára kínálkozott. Egy huszártisztnak is feltűnt e bájos teremtés és tekintetével üldözte; eszményképen azonban rögtön visszavonult ablakából, mihelyt az üldözőnek alakja a látóhatáron feltűnt, míg ha én ablaka alatt elvonultam és tekintetemet hozzája felemeltem, beszédes szemével találkozottam a nélkül, hogy arcát elfordítani, csak egyszer is megkísérelte volna.

Ekkor már fürkésztem kilétét és viszonyait. Megtudtam, hogy vidéki szegény szülők, gazdag erkölcsi tőkével bíró leánya és helyben lakó gazdag magánzó rokonánál van látogatóban.

Emlékezhetek még ifjúkori időnkől, hogy már akkor is csak az erkölcsi és szellemi tőkének az értékét tudtam becsülni. Most is nem pénz, hanem oly lelki kincsét kerestem, melynek maradandó fénye, a késő öreg napjait is megaranyozza.

Hogy mily foka az örömmek járta át egész valomat, midőn megtudtam, hogy eszményképen szegény leány és így remélhetek, azt neked el sem mondhatom.

Egy ismerősöm révén megismerkedtem rokonával, a gazdag magánzóval; egyuttal megtudtam, hogy imádoztam a gazdag magánzónak fogadott leánya, akit 4—5 év előtt semmi szín alatt sem akar férjhez adni.

Képzelted kiábrándulásomat! Most már nemcsak a korkülönbség, hanem a vagyoni viszony is harcba állott velem.

nincs ellenék, már az arcába akarunk világítani, hogy lássuk, vajon alapos-e s vajon csakugyan oly hátrányos-e az, hogy nem kell heves parlamenti harcokat várunk?

Mennyiben vannak az ellenzéki pártok a paktum által kötve?

Tudunkkal csak annyiban, hogy a kiegyezés ellen való harcukban nem szabad nem parlamentáris eszközöket használniok, vagy szabatosabb kifejezéssel: nem szabad obstrukciót csinálniok. Am de olyan harceszköz-e az obstrukció, melynek használata oly igen kívánatos? Legmélyebb meggyőződésünk szerint az obstrukció nem találkozott az országban tetszéssel és soha nem is fog azzal találkozni. A parlamentek létjoga egyes-egyedül abban van, hogy argumentumokkal és az ékes-szólás eszközeivel hatnak benne. Mihelyt ez nem lehetséges, a parlamentnek többé nincs célja, teljesen mindegy lévén, vajon az élő nemzedék annyira romlott-e, hogy mondott szóval már nem lehet hatni, avagy valamely parlamenti párt nem akar más fegyverrel harcolni, mint épen csak az obstrukcióval.

De nem obstrukció mellett küzd a nevezett lap, ámbár logice ezt kellene levezetni. Csak az nem tetszik az „Egyetértés”-nek, hogy az ellenzék némává van téve. Csak hogy a választók nagy tömege másképp gondolkozik. A nagy közjogi parlamenti küzdelmek kora elmúlt. Még ellenzéki körökben sem találják többé „átkos”-nak a kiegyezést, mint a boldogult Csanády, hanem elismerik, hogy közös vámtérület mellett is lehetséges a normális fejlődés. Másrészt az 1867-iki alap hívei is közeledtek a függetlenségi párt nézeteihez, a mennyiben többé nem félnek a különválástól. A közjogi szóharcban tehát okvetlen hiányzanék a szent meggyőződés ma bizonynyal nem oly sziklaszilárd, mint Deák idejében, mikor még hiányzott a tapasztalat.

A mi pedig egy éber ellenzék szükséges voltát más dolgokban illeti, őszintén óhajtjuk, hogy ez a szükségesség még nagyon sokáig ne legyen érezhető. A jog és törvény becsületesen lesz kezelve s az ország érdekei értelemmel, jóakarattal, kintartással és erélyvel megvédetnek, az ellenzék részéről zsémbeskedés és üres szalma cséplése lenne, ha parlamenti akadályok telállításán erőlködnek. Ha azonban idők folytán változnak a viszonyok és szükségé lenne az ellenzék, akkor egy éjszakán át támadni fog, még akkor is, ha senki sem állna a magas őrhelyen, csak egyedül Eötvös Károly, a kitűnő publicista, tapasztalt politikus és briliáns szónok, de aki szintén csak akkor képes nagy hatást elérni, ha jó az ügy, melyért küzd, de minden fényes kvalitásaival sem képes meggyőzni bennünket arról, hogy jó kormányzat ellen is kell küzdeni.

Mezőgazdasági kiállítás.

A gazdasági egyesületek országos szövetsége Szegeden szeptember hónapban országos mezőgazdasági kiállítást rendez.

A mi vármegyénk gazdasági egyesülete is elhatározta, hogy a kiállításon kollektív módon részt vesz. Összegyűjti a vármegye nagybirtokosait és kisbirtokosait és bemutatja a vármegye mezőgazdaságát. Természetes, hogy a gazdasági egyesület ezen törekvését csak úgy koronázhatja

Elhatároztam, hogy szakítani fogok vele; e célból vidékre utaztam. A vicinális vasut egyik állomásán a vonat hosszabban időzött, ott a székvárosba visszautazó vendégeit kísérő csoportban deli termetű szép nőt pillantottam meg, ki érdeklődésemet felkeltte.

Midőn a vonatról leszáltunk, a velem visszautazó vendégeket nyomon követve, lakásukat és kilétüket sikerült kitudnom.

Néhány hét múlva véletlenül találkoztam a vendégek egyik férfi tagjával és ekkor bemutatva magamat, tudakozódtam az indóháznál látott szép ismeretlen felől s megtudtam, hogy szegény, de nagy tiszteletnek örvendő család 21 éves leánya.

Ekkor családi viszonyaimnak előzetes esetelésével tudomására hoztam új ismerősömnek, hogy komoly szándékból szeretnék a családdal megismerkedni; eszközölje ki, hogy elfogadjanak.

Ez megtörtént és én a második látogatás alkalmával megkértem kezét, feleségem lett, azonban magával hozta a gyógyíthatlan tüdővész csiráját és rövid tíz havi betegeskedés után, eljött érte a földi szenvedések egyedüli megváltója — a halál.

Most már tapasztalnom kellett, hogy a végzet intézkedéseinek határozott irányt szabni földi balandó nem képes.

Nem szándékom eltitkolni előtted, hogy e rövid boldog házasságom ideje alatt is találkoztam régi eszményképpemmel és nem bírtam tekintetét kerülni.

Második övegységem idejében sokszor találkoztam vele, midőn ő a dúsagdag magánzó nevével, illetve nagynénjével a ligetben sétált.

Egy alkalommal nagynénje és annak férje társaságában láttam meg s mivel a férjet mindig üdvözöltem, ezuttal őket is, később pedig külön is köszöntöttem, de hozzá közeledni nem merészeltem.

Ez időben következett be nehezen várt névtünnepe, a melyen eltökéltem, hogy ez alkalomból félre vetve az illem merev szabályait, üdvözölni fogom.

siker, ha a vármegye gazdaközönsége teljes odaadással felajánlja támogatását.

A gazdasági egyesület a következő felhívást intézte a gazdaközönséghez:

„Felhívás a gazdaközönséghez!

Ismeretes az a körülmény, hogy szeptember hónapban Szegeden országos mezőgazdasági kiállítás lesz. Az ország minden vidékéről oda sereglenek a gazdák, hogy tanúságot tegyenek hazánk fejlett mezőgazdasági viszonyairól.

Vármegyénk gazdasági egyesülete, abban a meggyőződésben, hogy ennek a nagy, ugyszólván kizárólag mezőgazda vármegyének elmaradnia a kiállításon nem szabad, elhatározta, hogy szintén részt vesz a kiállításon s bemutatja azon vármegyénk mezőgazdaságát. Ez a tetemes anyagi áldozatokkal járó vállalkozás csak úgy sikerülhet, ha vármegyénk gazdái tömegesen felkarolják az eszmét s minél többen jelentkeznek, úgy a nagybirtokosok, mint a kisbirtokosok közül a kiállításon való részvételre, vagyis minél többen jelentkezzenek mint kiállítók.

Felkérjük tehát a tisztelt gazdaközönséget, sziveskedjék egyesületünk vállalkozását felkarolni és a kiállításon tömegesen részt venni, nehogy az egész ország méltán képviselve legyen a kiállításon, csak épen a mi vármegyénk nem.

A résztvenni szándékozók sziveskedjenek ebbeli szándékukat haladéktalanul bejelenteni Szobonya Bertalan nyugalmazott kir. igazgató urnál Szabadkán.

Zombor, 1899. évi május hó 25-én.

Bács-Bodrogh vmegye gazdasági egyesülete.

Latinovits Pál s. k.,

egyleti elnök.

Ujdonságok.

Császa érsek Hódásághon. Császa György kalocsai és bási érsek folyó hó 19-én a délutáni vonattal Hódásághra érkezett nem a bérálás szentségének kiosztása végett, hanem csupán azért, hogy az újonnan épült apacszárdát s az egyházmegyében ugy nagy terjedelmű, mint belső díszre miatt nagyhirű templomot megtekintse. A szalonkocsiból kilépő érseket előbb Szemző Károly főszolgabíró, majd Szendy István jegyző üdvözölte lelkes szavakkal s a fogadtatásra megjelent nagyszámu intelligens közönség tüntető éljenek között. Az érsek meleg szavakkal köszöntö meg a nem várt fogadtatást s látható meglepetéssel gyönyörködött a községi főútcán felállított diadalívken s fellohogozott oszlopokon, melyek között a hosszú kocsisor végigrobogott. A plébániaépületénél leszállt s a nagy tömegben összegyűlt községbelieknek áldását osztva vonult be a plébánia lakozóba, ahol azután a tisztelgéseket fogadta. Rövid időre rá megtekintette a szép templomot, másnap reggel pedig az új zárdáépületet, melyek kiváló tetszését nyerték meg. Folyó hó 20-án reggel misét mondott az érsek s a délelőtti 10 órai vonattal Zomboron át székhelyére vissza utazott. Bucsztatására újból megjelent a község színe-java élén Szemző Károly főszolgabíróval, akinek bucuzó szavaira válaszul újból kijelentette, hogy a szép fogadtatás nagy öröme szolgál s a megszemlélt épületek kiválóan megtetszettek neki. Megígérte, hogy a zárdát szeptemberben személyesen fogja felszentelni s ugyanakkor a bérálás szentségét is kiosztani. E viszontlátásnak a hódásághiak már előre őszintén örülnek.

A képviselőház bizottságaiból. Az országgyűlés harmadik ülészakára a képviselőház bizottságai közül eddig a házszabályok revíziója tárgyában kiküldött bizottság alakult meg, amelynek jegyzője Rohonyi Gyula újdéki képviselő lett.

Pályázat. A szabadkai főgimnáziumnál tanári állásra pályázat van hirdetve. Pályázati kérvények folyó évi július hó 1-ig nyújtandók be.

Üdvözöltem is, de névtelenül; azonban, nem tudom, mi uton, megtudta, honnan kapta az üdvözlőt.

Annyit már bizonyosat állíthatok, hogy e vakmerőségem nem gerjesztett haragot szelid lelkében, sőt ha a látszat nem csal, a névtünet napján való találkozásunk alkalmával egy bájos mosolylyal jutalmazta meg figyelmességemet.

Ezen időtől fogva szívesen fogadta köszöntésben nyilvánuló hódolatomat, ami kimondhatatlanul jól esett lelkemnek.

Egy alkalommal azonban, midőn lakásom felől unakozva, az ablakon kitekintő s rendszerint feltűnő módon öltözni és viselkedni szokott szomszédnőmmel akaratom ellenére beszélgetni kényszerültem, imádotmat láttam felénk közeledni s midőn már oly közelbe ért hozzánk, hogy arcvonásai tisztán kivehetők voltak, megdöbbenéssel tapasztaltam, hogy örökké derűs arcát a harag lángja borítja el, beszédes szeme sújtó villámokat lövelt és tekintetét céltudatosan tölem elfordítva, mereven az utca tulsó oldalára irányzá, hódolatjeljes üdvözlőmet pedig nem fogadta el.

Szomszédnőm észrevette a szándékos föl sem vevést és azt a megjegyzést tette: Őnt ugyan szépen lefőzték!

— De hát mivel bántottad meg őt, kérdem; mert felfogásom szerint lehetetlen feltenni, hogy egy nő a férfi által nyújtott hódolat illemes kifejezését ily sértőleg mellőzze?

— Azt én nem tudom, talán soha meg sem tudhatom, tehát felvilágosítással sem szolgálhatok; csak annyit jegyzek meg elbeszélésem kiegészítésül, hogy azóta nem keresem a vele való találkozást, még lakásuk környékét is elkerülöm.

— S miként szándékozod magadat rehabilitálni? Kérdem Kálmán barátomat, midőn mely sóhaj kíséretében életörténetét befejezte.

— Semmikép. Viselem a reám mért büntetést addig, míg sulya alatt össze nem roskadok.

Jubiláris ünnepély. A zombori magyar nőegylet özv. Esztergamy Borbála urnónek mint az egylet elnökének 25 éves emberbaráti buzgó működését azzal ünnepeli meg, hogy a nőegyleti tagok által e célra összeadott összegben az elnöknek arcképét Krutsay Ferenc által lefestette, és miután a helybeli árvaázhban elhelyezett kiadódódat csaknem egyedül a nőegylet hozta létre: az elnöknek arcképét vasárnap az óvodában leplezi le és helyezi el emlékül. Ezen zártkörű házi ünnepélynek — melyre csak a meghívottak a meghívó jegy felmutatása mellett vehetnek részt — programja a következő: 1. Vasárnap, június 25-én reggeli 9¹/₄ órakor a nőegyleti tagok gyűlékezése a Haynald érsek zombori árvaázhának kápolnájában, vagy emeleti nagytermében. 2. 9¹/₂ órakor az elnöknek megérkezése, kit az alelnöknek a nőegylet néhány tagjával és néhány óvodás gyermekkel a földszinti folyosón fogad és a kápolnába felvezet. 3. Ünnepi nagymise az intézeti kápolnában. 4. 10¹/₄ órakor bevonulás az óvónoképző-intézet nagytermébe. 5. Alkalmi ének az óvónoképző-intézet növendékek részéről. 6. Az egyleti titkár üdvözlő emlékebeszéde a nőegylet nevében, melynek végével az elnöknek arcképe lelepleztetik és az igazgató az arcképnek az óvoda helyiségében eszközözendő megőrzésére felkérik. 7. Az óvónoképző-intézet igazgató válasza. 8. Zárének.

Családi ünnepély. Zákó Milán országgyűlési képviselő újszülött leánykájának keresztelése folyó hó 21-én ment végbe a helybeli gör. kel. plébániatemplomban. A keresztapai tisztet báró Nikolits Fedor valóságos belső titkos tanácsos, főrendiházi tag, a gör. kel. egyházi kongresszus és zsinat kir. biztosa viselte, ki e célból városunkba érkezett. A keresztelési szertartást Kupuszarevits Lyubomir helybeli gör. kel. esperes-plébános végezte teljes egyházi ornatusban. A szertartás alatt a helybeli szerb tanítóképző-intézet énekkara gyönyörű egyházi énekeket zengett. Az újszülött a keresztelésben a Fedora nevet nyerte. A templomot zsufolásig megtöltötte városunk előkelő közönsége, mely igaz érzéssel osztozott a boldog szülők örömeiben. Ez alkalomból Zákó Milán fényes ebédet adott, amelyen városunk notabilitásából, mintegy harmincan vettek részt. Báró Nikolits Fedor az esti vonattal utazott el városunkból.

Érettségi vizsgálatok a kalocsai érseki főgimnáziumban. Kalocsán az 1898—99. tanévben az érettségi vizsgálatokat 1899. év június 13—17-ig tartották meg Francis Norbert, kerületi főigazgató és Szinyei József dr. egyetemi tanár elnöke alatt. Az írásbelire jelentkeztek 33-an s ezek közül csak kettő ment szigorítottra a mennyiségtanból. A szóbelin mind a 33-an megfelelték a követelményeknek és pedig: jelesen 8-an, névszerint: Csányi István, Farkas István, Gauder István, Hauschka Márton, M. Kulcsár Antal S. J., Péchy Béla, Popity János és Szepesi Ignác; jól megfelelték 15-en; egyszerűen 10-en. Az eredményt Francis Norbert hirdette ki és lelkes beszédet intézett a pályavégzettekhez, melyben egyrészt a tanári karnak mondott köszönetet azért, hogy fáradságot nem ismerve teljesítik azon kötelességet, melyet teljesíteni szerzet és tanári hivatásuk, másrészt a már-már gondolatáiban a szülőföldön járkáló diáksereget buzdította és lelkesítette azon munkára, melylyel mint katolikusok az egyháznak és mint hű honfiak a hazának adozni tartoznak.

Névmagyarosítás. Zviebach Aurél újdéki lakos „Zala”-ra magyarosította nevét belügyminiszteri engedéllyel.

Veregyei elhalasztás. A „Szabadkai Sport-Egylet” július 1. és 2-ára kiírt országos versenyt f. é. augusztus hó 26. és 27-én fogja megtartani, tekintettel arra, hogy a magyarországi orvosok és természetgyógyászok ugyanakkor tartják harmincadik vándorgyűlést Szabadkán.

Halálozás. Blagojevits Milojko vinkoveci szerb néptanító folyó évi június hó 16-án életének 23-ik évében Vinkovcén elhunyt. Holttestét Zomborba hozták és itt folyó hó 17-én nagy részvét mellett temették el. Béke poraira!

Felolvasás az iparos körben. Trencsény Károly felső kereskedelmi iskolai tanár f. évi június hó 25-én, vasárnap délelőtt 11 órakor az iparos kör helyiségeiben felolvasást tart iparunk érdekeiről a Balkán államokban, amelyre egy a tagokat, mint más érdeklődőket is szívesen látnak. A kör elnöksége.

Letört bimbó. Mérő Simon zombori téglagyáros alig 15 éves leánykája, Teréz folyó évi június hó 20-án reggel 7 órakor elhunyt. Temetése folyó hó 21-én délután 5 órakor ment végbe a közönség nagy részvételével. A család a következő gyászjelentést adta ki: Mérő (Wagemann) Simon és neje szül. Hümpfner Etel a saját, valamint alulirt gyermekei és számos rokoni nevében is mély fájdalommal tudatják felejtethlen és szeretett gyermekük, illetve testvérük és sógoronjuk Mérő Teréz folyó évi június hó 20-án reggel 7 órakor ifjú életének 15-ik évében történt gyászos elhunytát. A drága halott földi maradványai folyó évi június hó 21-én délután 5 órakor fognak a gyászházban (szóntai-ut 123. sz.) a róm. kath. szertartás szerint beszenteltetni és a Szent-Rókus sarkertben örök nyugalomra helyeztetni. Lelki üdvéért az engesztelő szentmise-áldozat pedig július hó 5-én délelőtt 9 órakor fog a helybeli róm. kath. templomban a Mindenhatóknak bemutatni. Zombor, 1899. évi június hó 20-án. Legyen nyugalma csendes. Emléke áldott! Giszinger Antalné szül. Wagemann Róza, Mérő Ignác, Ullrich Vincéné szül. Wagemann Etel, Radicevits Antalné szül. Wagemann Julia, ifj. Mérő Simon, Mérő Rezső, Mérő Ferenc, Mérő István, Mérő Matild, testvérei. Özv. Hümpfner Jánosné szül. Hekenshofer Rozina, nagyanyja. Giszinger Antal, Ullrich Vince, Radicevits Antal, sógorai. Mérő Ignácné szül. Parcsitich Ilona, sógoronje.

Az elmakacsolt öngyilkos. A szabadkai járásbíróság büntető osztályánál Szubotics bíró előtt tárgyalás volt kintzve a napokban Martinovits Mihály panaszosnak Palaczk Sztánkó és Katymárcsev István szabadkai lakosok elleni ügyében. A panasz tárgya az volt, hogy Palaczk és Katymárcsev f. hó 4-én minden indok nélkül ásóval és bottal véresre verték Martinovitsot, egy 60 éves szőlőcsész. A tárgyaláson valódtak pontosan megjelentek, panaszos Martinovits azonban nem jelent meg, amiért is az ügyet megszüntették, vádlottak pedig megszabadultak a büntetéstől. Hogy miért nem jelenhetett meg Martinovits a tárgyaláson, azt az alábbiakban mondjuk el: A tárgyalás napján reggel 5 óra tájban a majsai szőlők között járó-kelők az ut mellett egy körtéfán egy embert láttak függni, nyakára istráng

volt csavarva. Senki sem mert közelébe menni, mert a homokban nagyon sok lábnyom látszott és félték, hogy esetleg tábja keveredhetnek, azonban távolról is kivették, hogy a fán függő alak Martinovits Mihály öreg szőlőesőz. Hogy hogyan került oda, öngyilkos lett-e vagy büntény áldozata, azt a vizsgálat fogja kideríteni, tény az, hogy alapos a gyanu, hogy büntény forog fenn, legalább arra következtet az a sok lábnyom a fa alatt és a helyzet, amelyben a felakasztott embert találták. Ugy 7 óra tájban bejelentették az esetet a rendőrségnek és Hegedűs János rendőrkapitány dr. Novák József orvossal és a mentőkkel együtt a helyszínre mentek, ahol megejtették a vizsgálatot és helyszíni szemlét, a hullát pedig a mentők a zentai temető boncházába vitték. Az elhunyt holttestét másnap délután boncolták föl, amikor is az eddig beszerzett adatok alapján a vizsgálatot vezető kapitány megállapította, hogy öngyilkosság esete forog fenn.

Pályázat. Zombor szab. kir. város törvényhatósági bizottsága a m. kir. honvéd hadapród-iskoláknál Zombor szab. kir. város által létesített s az 1899/1900. tanév kezdetén betöltendő egy alapítványi helyre pályázatot hirdet. Ezen alapítványi elvezetésben az alapító oklevél értelmében csakis zombori illetőséggel bíró ifjak részvehetnek, akik az e részben fennálló szabályokban megszabott előképzettséggel bírnak és a megállapított egyéb kellékeknek is megfelelnek. Az alapítványi helyre a benyújtás jogát Zombor szab. kir. város közönsége magának tartotta fenn; minek folytán felhivatnak a pályázni szándékozókat, miszerint a törvényben előírt képességet igazoló s a nagyméltóságú m. kir. honvédelmi miniszterium által 23373/XIV—1899. szám alatt kibocsátott pályázati hirdetményben megszabott módon felszerelt pályázati kérvényeket folyó évi augusztus hó 1-éig Zombor szab. kir. város tanácsához terjesszék be. Elkészen érkező, valamint a szabályszerűen fel nem szerelt kérvények figyelembe nem vétetnek.

Füldő megnyitása. A nemes-militárius gyógyfürdőt bérlije Vranits Mladen vasárnap, folyó hó 25-én nyitja meg. A megnyitáshoz „Trnda“ zombori tamburás zenekara fog játszani. Délután 1 óra 4 perckor külön vonat indul Zomborból.

Pályázat tanulmányi ösztöndíjra. A zombori i. r. nőegylet 200 frtos ösztöndíjalapítványára pályázatot hirdet. Pályázhat a zombori kir. gimnáziumból egyetemi vagy művészeti pályára menő zsidó szegény fiú és egyetemi, művészeti, műipari, felső kereskedelmi kiképzésre, esetleg tanítói pályára menő zsidó vallású zombori szegény leány. Pályázni kívánókat felhívom, hogy előmenetelüket és szorgalmukat igazoló iskolai bizonyítvánnyal felszerelt kérvényüket f. évi július hó 3-ig nálam nyújtsák be. Zombor, 1899. június hó 22-én. Özv. dr. Spitzer Mórné, a zombori i. r. nőegylet elnöke.

Földadó. Zombor szab. kir. város tanácsától vettük a következő hirdetményt: Zombor szab. kir. város tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a m. kir. pénzügyigazgatóság által érvényesített 1899. évi földadó felosztási jegyzék az 1883. évi 44. t. c. 16. §-ában foglalt rendelkezés értelmében, 8 egymásután következő napon át, vagyis 1899. évi június hó 25-től kezdve 1899. évi július hó 2-ig bezárólag, betekintés végett a város adóügyi osztályánál közszemlére kitétetik azon figyelemmel, hogy: a) azon adózók, kik a felszólítási jegyzékben tárgyalt adónemmel már a múlt évben meg voltak róva, a jegyzék kitételének napját; b) azon adózók pedig, kik ebben a felosztási jegyzékben megállapított adóval a folyó évben első ízben rovtak meg, adótorzásuknak az adókönyvecskébe történt bejegyzését követő 15 nap alatt netáni felszólamlásaikat a város polgármesterénél előterjeszthetik. Megjegyezve, hogy a fent jelzett határidőn túl benyújtott felszólamlások a kezdetben hivatkozott törvények szerint figyelembe vétetni nem fognak.

Öngyilkos tolkereskedő. Klein Samu szabadkai lakos, aki foglalkozására nézve tolszedő, ma délben öngyilkossággal akart véget vetni fiatal életének. Szerelmes lett egy csantavéri leányba, aki nem hallgatta meg szerelmi vallomását. Az öngyilkosságnak nem valami finom fajtáját választotta ki, inkább az olcsóbbat, vett néhány csomag gyufát, feloldotta vízben és egy alkalmas pillanatban megitta. Szegény öreganyja, amikor a szobába ment, ott látta fiát lehorgasztott fővel a divánon fektüdni, szája habzott, szeméi lecsukódtak. Édes anyja egyre kérdezte mi baja, a fiú azonban nem felelt, elküldött tehát az orvosért, aki megérkezvén, azonnal konstataálta, hogy foszfor mérgezés esete forog fenn, tejet adott a fiatal embernek, aki nemsokára valamivel jobban lett. Ekkor már megérkeztek a mentők is, egy rendőr is jött velük. A mentők a kocsi akarták tenni, de sehogysm akart a kórházba menni, végre nagy nehezen elvitték. Mikor a kórházba értek, az inspektív orvos egyre faggatta a fiatal embert, hogy miért lett öngyilkos, ez azonban itt sem akarta megmondani, végre ezt mondta: „doktor ur, ösztintem megvallva, szerelemből.“ A kórházban gyomrát kimosták és minthogy ekkor már jobban lett, elbocsátották.

Furfangos család. Kuthy György szabadkai mézáros vasárnap átment Kulára a vásárra, magával vivén 2000 forintot. Délélt 9 órakor Kuláról egy távirat érkezett Kuthy aláírással Kuthyhoz, hogy azonnal küldjön neki táviratilag 500 frtot; az asszony mit sem sejtve 11 órakor feladta az összeget a távirati hivatalban s kérte, hogy a pénz csakis Kuthy saját kezéhez fizetessék ki. Este Kishegyesre rándult át Kuthy egyik rokonához, ahol férjével találkozott s kérdésére, hogy megkapta-e az 500 frtot, Kuthy azt válaszolta, hogy neki esze ágában sem volt pénzt kérni. Rögtön táviratoztak Kulára a postahivatalhoz, hogy a pénzt ha még ki nem adták, úgy azt tartsák vissza, mert azt nem Kuthy kérte, Kuláról azonban azon válasz érkezett, hogy a pénz a délután folyamán már kifizetett. Hétfőn út-utazott Kuthy Kulára s személyesen is meggyőződött, hogy valami furfangos csalóbanda keze működött közre, az ottani csendőrség segélyét kérte a család kinyomozására. A tetteseknek nyomában vannak, mert nagyon valószínű, hogy a furfangos módon kiesztelt család szabadkai jómádarak, a kik Kuthy viszonyait jól ismerik, követték el.

Gondatlanság áldozata. Barna Márton jankováci lakos, jómódú szőlőbirtokos tavaly augusztus vége felé szőlőjében lesezde a hires jankováci jegesalmát s megrakta velük 2 társzekerét. El is indult vele alkonyat-tájt Baja felé, hogy a gyümölcsvásáron jó áron eladja. Azonban alig haladt köcsijával 200 lépést, már is nagy

baj történt. Márton gazda, hogy lovait megkímélje, vagy hogy talán a szép gyümölcsben ne tegyen kárt, nem isült fel a kocsi, hanem közvetlenül a kocsi után haladt s így a szék dőlőton — ahol éppen csak egy kocsinak való hely volt — nem láthatta mi történik a kocsi előtt. S megtörtént a baj. A kocsiuton ugyanis mély álmomba merülve édesen aludt két kicsiny szőszke leányka, a Balázs Andrásék 6 éves Margitkája és 3 éves Juliskája. Talán az anygalkákat látták édes álmukban a picinyek, mert nem hallották a kocsi közlekedését, oly mélyen aludtak. Márton gazda pedig a megrakott kocsi elé nem látott; csak a szép piros almáit nézegette, melyeket a másnapi piacon jó áron fog eladni s már a nagy összeg pénz is látta képzeletében, midőn elmélkedéséből hirtelen éles s fájdalmas gyermekiskoly zavarja fel. Ijedten állítja meg bamba lovait, de már késő. Rémtüllel látja, hogy a kocsiuton két kis leányka hever iszonyu kínok között jajgatva. A közben odarohant a másik kocsiuton ballagó Pista fia is. Őbe veszik a két kicsiny gyermeket s iszonyodva látják, hogy orrukól, fejükől csak egy patakzik a vér. Meghült a vér ereiben a két embernek, midőn a két kis teremtetést feilsmeri. Hisz a gyermekek az ő szomszéd komájának Balázs Andrásnak „picike cselédkei“. El nem tudta képzelni, hogy kerülnek oda a községtől 2 órányi távolságra fekvő szőlők menti dűlő utra e gyermekek, mikor az Andrásnak ott nincs is szülője. No de nem gondolkozhatott sokat. Megvizsgálgatták a gyermekeket, fájdalommal tapasztalják, hogy a kisebbik leánykának a Juliskának esett csak nagy baja, Margitkát megvették a jó anygakak a nagyobb bajtól, neki csak a fejét törték de a lovak durva patái, bezzeg a Juliska jobban meglakolt, a terhes szekér kerekei a lábát törték el a comb alatt, a testén, fején súlyos sérüléseket szenvedett. Márton gazda kétségbe volt esve, nem tudta mit tegyen a két kis sebesült gyermekkel, akik fájdalomukban ugyancsak erősen, szivszagotán jajgattak az elhagyott vidéken. Messzire elhangzott sírásuk, jajgatásuk, mert csakhamar összecsoódlék a környékbeli szőlőesőz kunyhók lakossága. Bevitték a két kicsiny síró babát a közeli kunyhóba s sebeiket amennyire hozzáértettek az anyókák, bekötötték. Befutott a Pista fia a községbe orvosért. Csakhamar megérkezett dr. Holländer községi orvos s konstataálta a bajt. A gyermekeket pedig kellő ápolás alá vette. A kicsinyeket baba szállította. A szegény szülők rémtüllel hallották kis gyermekeik katasztrófáját. András gazda feljelentette szomszédját, mert az ő lovai és kocsija gázolt keresztül a gyermekein. A törvényszék a sok enyhítő körülmény figyelembe vételével Barna Mártont 5 napi fogházra és 10 frt pénzbüntetésre ítélte. Vádlott és ügyész is megnyugodtak.

Fegyveradó. Zombor szab. kir. város tanácsától vettük a következő felhívást: Ismételve felhivatnak mindazok, kik a folyó évi adókötéses lőfegyverekre vonatkozó bejelentéseket a már 7995/kg. sz. a. közzé tett hirdetményben kitűzött határidőben be nem adták, hogy ezt a bejelentéstiket 8 nap alatt annyiaval is inkább adják be, mivel ellenkező esetben fegyveradójuk a törvényben meghatározott súlyos következmények terhe alatt hivatalból fognak megállapítani.

Egy veszedelma betörőbanda elfogása. Hónapok óta történnek Zentán imitt-amott betörések, minnek tetteseit a legnagyobb iparkodással sem tudta kézre keríteni a csendőrség. Betörték Buchwaldnál, a Brucker testvéreknél több ízben, Prekajszkinál, Schwarc Lajosnál stb. de tettes nem került, mert a betörők maguk után nyomot nem hagytak, sőt a kinyitott ajtókat újra be is zárták, ha a munka után távoztak s így több helyt csak gyanították, hogy betörők jártak ott, de bizonyítani nem tudták volna. A múlt héten végre a csendőrség tudomást szerzett arról, hogy egy tiszparti házban pezsgőznek, konyakoznak és likórt isznak. A csendőrség kíváncsi volt a jökevdű társaság tagjaira és a gyanus háznál a rendőrség segélyével kutatást tartott. A kutatás nem remélt eredményre vezetett. Találtak tömötelen sok itveget, ezekben annak idején pezsgő, konyak és likőr volt a Brucker testvérek pincéjéből, találtak trafik, pipa és cigaretta dohányt, vasedényeket, asókat, kapákat, vödört, 25 darab zsákok, 2 tajték pipát, selyem kendőt, selyem szoknyákat, cipőket, gyertyákat paklival, fehér cukrot, kávé, csizmát, frűszet, gyalt stb. De a legnagyobb lelet 63 drb álkulus. Van ezek között a másfél arasztosnál lefelé a kis ujnyi nagyságúig minden fajta. Talán nincs Zentán lakat vagy zár, amit ezekkel a kulcsokkal kinyitni ne lehetne. Eddig be vannak fogva Szollár István, Báló Pál és Hír Péter, kik erősen tagadják, hogy részök van a bűnben. A nyomozás még mindig tart, mert a csendőrség azt hiszi, hogy a lopott tárgyak még mindig nincsenek együtt. Az eddig rakásra hordott bűnjelek közül a károsultak a legtöbb tárgyat fölismerték és magukénak vallották.

A Flórián-utca aszfaltozása. Zombor sz. kir. város tanácsától vettük a következő hirdetményt: Zombor szab. kir. város tanácsa részéről közhírré tétetik, hogy a Flórián-utca aszfaltozására vonatkozó 119/közgy. 1899. számú határozat a kiadóban folyó évi június hó 18-tól kezdve 15 napon keresztül közszemlére tétettet azzal, hogy ellene ezen záros határidő alatt felebbezését bárki beadhatja.

Dohány és szivarkülönlegességi áruda Zentán. Zentán egy dohány és szivarkülönlegességi áruda fog felállítani. A zombori m. kir. pénzügyigazgatóság a kérdéses különlegességi dohányáruda betöltése végett folyó évi július hó 2-án d. e. 10 órakor a pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében a beérkezendő irásbeli ajánlatok alapján versenytárgyalást fog tartani. Érdeklődők bővebb fölvilágosítást nyerhetnek a zombori m. kir. pénzügyigazgatóság által 51368/VI.—1899. sz. a. kibocsátott árlejtési hirdetményből.

Bujdosó pohár. II. József császár idejéből megmaradt egy boros pohár, amely valahogyan a császár asztaláról Szabadkára jutott. Igazi bujdosó pohár ez, amely több mint egy évszázad óta járja történelmi útját. Érdekes történelmi események között jutott ez a pohár Mamusich József volt szabadkai szenátor tulajdonába. A szenátor őse a mostani szabadkai polgármesternek, Mamusich Lázárnak. Apáról fiúra szállt ez a pohár és most Mamusich Lázár polgármester tulajdonát képezi. A bujdosó pohár formája teljesen rávall a múlt század iparcikkeire és mint mondják, felségesen lehet inni belőle. A bujdosó pohár tehát rangjához méltóan viselkedik egy évszázad óta.

Uj marharakodó állomások. A m. kir. államvasutak kezelése alatt álló ó-beese-ujvidék-titel, h. é. vasut vonalán Bács-Földvár, Csurogh, Zsabyai Temerin, Járek, Káty, Kovil-Szent-Iván és Titel állomások a marharakodó állomások közé fölvették.

Harc a gyermekért. Rudics Iván 38 éves bács-almási lakosban, akit a felesége a múlt év november elején elhagyott s magával vivén 1/2 éves András nevű fiát, anyja özv. Rajcsits Andrásné szül. Mamuzsics Mária házába ment, — felébredt az apai szeretet és november 14-én, boros fővel elhatározta, hogy gyermekeit az anyától elhozza. De mivel az anya a részeg fővel garázdálkodó apa elől a szobába menekült s az ajtót magára zárta. Rudics Iván betört az udvari ablakot s azon át a szobába hatolt. Ez alatt az anya az utca ablakon kimászott és segélyül hívta a szomszédokat, a kik a gyermeket elvették az immár távozni készülő apától s visszaadták az anyának. — A kir. törvényszék a fogházban eltöltendő 8 napi elmékedési időt szabott Rudics Ivánra, hogy ezalatt megtanulhassa, hogy a napa háza még akkor is idegen ház, ha a feleség és gyermek abban tartózkodnak és hogy a háza a bejárás az ajtón s nem az ablakon át van.

A zentai zendülés. Az alföldi szocialista mozgalmak idején történt, hogy a zentai munkások helyzetük javítása végett követelték, hogy a munkásberek elnyomása végett behozott bolgár munkásokat bocsássák el és beözönlésüket akadályozzák meg. A munkások pedig maguk is felhasználhattak minden eszközt, hogy veszedelmes konkurrensüket kiszorítsák. Így például egyszer a Tisza hidján átkelni akaró bolgárokat nem bocsátották át. Ez alkalommal a hatóság nem járt el, mert nem volt megállapítható a cselekmény minden egyes részlete, hanem arra utasította a csendőrséget, hogy tartsa fenn a szabad közlekedést. A következő vasárnapon három torontálmegyei bolgár akart Zentára menni. A hidfőnél összegyűlt tömeg visszaküldte a jövevényeket, a kik vissza is fordultak, de a hid közepe táján csendőrökkel találkozáva, azok visszatérésre szólították fel és azzal biztatták őket, hogy nem lesz semmi bántódásuk, mert ők meg fogják védelmezni minden bántalom ellen. A bolgárok engedelmessé váltak. A túldalalon hangos kiabálásokkal, fenyegetésekkel fogadták őket. A csendőrök közrefogták védekeiket és a zajongók közül hármát letartóztattak, a mire a tömegből Berta István munkás megragadta az egyik csendőr puskáját és ki akarta azt kezéből csavarni. Erre a megtámadott társa hasba szurta egy, hogy rögtön holtan összecseett. Erre aztán megindult a kitzdelem, a melyben számos munkás súlyosan megsebesült a csendőrök szuronyától. Időközben a városi rendőrség is megérkezett. Nehányat a rendőrök közül a halotthoz állítottak fel, hogy őrizték azt, míg a halottasházba szállítják. A tömeg azonban rájuk rontott, elszorította őket onnan és felkapva a vérző halottat, becipelte a városba, betört a rendőrkapitány házába és a holtat egy kamrába dobva, kiabálták: Ha megölette a kapitányt, itt van, süssse meg most paprikának. Majd a városháza elé mentek, ott a foglyok szabadon bocsátását követelték, mert úgy fognak a rendőrkapitánnyal elbánni, mint a hogy a csendőrök bántak el leszurt társukkal, Berta Istvánnal. Negyvenötöt tartóztattak le a hatóság és magánosok elleni erőszak miatt és ugyane címen indították meg ellentük az eljárást. A törvényszék a vezetőket nyolc hónapi, a többieket hatóság ellenes és tömeges és egyes erőszak miatt öt és hat hónapi fogházzal sújtott, míg kilencet a vádlottak közül felmentett. A királyi tábla csak a tömeges hatóság elleni erőszakban mondotta ki bűnösnek a törvényszék által elítélteket. A rendelkező részt helybenhagyta, csak Barsi Pált, az egyik felmentett vádlottat hat hónapra ítélte el. A napokban tárgyalta a Kuria ezt az ügyet és a Barsira vonatkozó részen kivül helybenhagyta a tábla ítéletet. Barsit a kuria felmentette.

NYILTTÉR. *)
Köszönetnyilvánítás.

Összes jó barátaink és ismerőseinknek — kiket egyenként felkeresni nagy számuknál fogva nem tudunk — ez uton fejezzük ki hálás köszönetünket azért, hogy elhalt ösénk Konyovits Milos gör. kel. népiszkolai tanító temetésén tömeges megjelenésükben nyilvánuló részvétellel mély fájdalomukat enyhíteni törekedtek.

Különs köszönetet mondunk a helybeli róm. kath. tanító-testületnek, melynek egytttes megjelenésében a kartársi tisztelet és szeretet fényes megnyilatkozását mély bánatunkban is örömmel tapasztaltuk.

Zombor, 1899. június hó 9-én.

**Özv. Konyovits Katica,
Konyovits Péter
és családjuk.**

*) Az e rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.
Felelős szerkesztő:
Dr. BALOGHY ERNŐ,
köz- és váltó-ügyvéd.
Laptulajdonos és kiadó:
BITTERMANN ANDOR.

HIRDETÉSEK.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Petrovoszellő községben egy 250 frt fizetés és 40 frt ruházati átalánnyal javadalmazott gyalogrendőri állás lemondása folytán megüresedvén, felhivatnak az állást elnyerni óhajtok, hogy életkorukat, erkölcsi magaviseletüket, eddigi alkalmaztatásukat, nyelvismeretüket és azt, hogy védkötelezettségüknek eleget tettek, — igazoló okmányokkal felszerelt és sajátkezüleg irt kérvényüket **folyó hó 28-ik napjáig** ezen községi előljárássághoz adják be.

Bács-Petrovoszellőn, 1899. június 16.
Dr. Sztarcsevics Jenő, **Kelemen Máttyás,**
jegyző. 2-2 bíró.

Hirdetmény.

Varga Ádám bács-madara-
rasi lakosnál **20 család méh,**
Dzierzon-féle kasokkal együt-
tesen vagy részletekben, jutá-
nyos áron eladó. 2-1

Elismert legjobb kerékpárok!

12-7

Legelőnyösebb fizetési feltételek!

Styria.

Attilla.

Gyári árak!

Ifj. Heindlhofer R. Zombor.

62. szám.
II. 1899.

Kihirdetés.

A bács-szent-tamási anyakönyvi kerület alulírott anyakönyvvezetője kihirdeti, hogy:

1. Sztankovits Milenkó, ki családi állapotára nézve nőtlen és a kinek vallása görög keleti, állása (foglalkozása) kereskedő, lakóhelye Bács-Szent-Tamás, születési helye Ledince, ideje 1874. évi augusztus hó 24. napja s a ki Sztankovits Dragutin és neje Vukotits Julka ledincei lakosok fia.

2. Kovacevits Katalin, ki családi állapotára nézve hajadon és a kinek vallása görög keleti, állása (foglalkozása) háztartásbeli, lakóhelye Bács-Szent-Tamás, születési helye Bács-Szent-Tamás, ideje 1874. évi június hó 4. napja s a ki néhai Kovacevits Vladán és neje öz. Kovacevits Vladáné született Tesenyi Ilona új-verbázi lakos leánya egymással házasságot szándékoznak kötni.

Felhívtnak mindazok, akiknek a nevezett házasságra vonatkozó valamely törvényes akadályról vagy a szabad beleegyezést kizáró körülményről tudomásuk van, hogy ezt alulírott anyakönyvvezetőnél (helyettesnél) közvetlenül, vagy a kifüggesztési helyi községi elöljárósága (illetőleg anyakönyvvezetője) útján jelentsek be.

Ezt a kihirdetést a következő helyeken kell teljesíteni u. m.: Bács Szent-Tamáson és a „Bácska” című lapban.

Kelt Bács-Szent-Tamáson, 1899. évi június hó 19. napján
Ivanits Izidor,
anyakönyvvezető.

6882. szám.

P. 1899.

Hirdetmény.

Melylyel közhírré teszem, hogy a Bács-Bresztovác község határának tagosítása iránt folyamatba tett ügyben f. évi július 1-ére kitűzött tárgyalást és szavazást közbejött akadály miatt **folyó évi július hó 11. (tizenegy) napjának délelőtti 8 órájára** halasztottam el. Zombor, 1899. évi június hó 18-án, a kir. törvényszék.

Szondy Mátyás,
kir. tszéki bír., mint kiküldött.

Hirdetmény.

Gazdászok és földbirtokosoknak tudomására adatik, hogy a zsabylai (Bács m.) határban fekvő 100 holdból álló földbirtokom, mely 35 hold tagosított (a gazdasági épületekkel, szállással) és 65 hold több-nagyobb darabból áll, igen kedvező feltételek mellett bérbe adandó. Közlebbi feltételek a tulajdonosnál kaphatók.

Szankovits Péter,
Bukovác, (Karlóca mellett.)

3-1

Vendéglő eladás.

Haláleset miatt, 50 éven felül fennálló, jó hírnevű, néhai Gombárovits István-féle,

az „**Arany kalap**”-hoz címzett vendéglő, mely két vendég, négy magán szoba, egy csukott folyosó, egy konyha, két pince, két nagy istálló, egy szabadon álló felszer és egy nagy udvarból áll, melynek egyik kapuja a bajai-, a másik a gákovai-utcára szolgál, **szabad kézből eladó.**

Bővebb felvilágosítást ad

özv. Gombárovits Istvánné,
Zomborban, bajai-ut 418. sz. a.

6-2

Kiadó bolthelyiség.

Zentán a Kossuth-utca és Széchenyi-tér sarkán (régii lópiac) lévő tulajdonomat képező bérházban egy nagyobb bolthelyiség, iroda és pincével együtt előnyös feltételek mellett azonnal kiadó. Bővebb értesítést ad Sztojsits Dusán Zentán, vagy alulírott Zomborban.

3-3

Veszelinovits Milorád.

1173. szám.

kig. 1899.

Árlejtési hirdetmény.

Mélykut község alulírt elöljárósága ezennel közhírré teszi, hogy a község tulajdonát képező iskolák, nagyvendéglő, kisedővoda, jegyzőlak, községház, kántorlak, orvosi lak és járványkórház épületek költségvetésileg 4631 frt 71 krral előirányzott javítási munkálata **folyó évi június hó 28-án délelőtt 9 órakor** a községház tanácsstermében megtartandó nyilvános szóbeli árlejtésen a legkevesebbet vállalkozóknak kiadatik. A költségterv és árlejtési feltételek a községi jegyzői irodában a hivatalos órák alatt betekintheők. Mélykuton, 1899. évi június hó 12-én.

Lajthay Benjámín, **Balog László,**
közs. jegyző. 3-3 közs. bír.

944. szám.

kig. 1899.

Pályázati hirdetmény.

Gákova községénél lemondás folytán megüresedett gyalogrendőri állásra pályázatot nyitunk.

A rendőr évi fizetése 240 frt készpénz, melyet a községi pénztár havonként utólagosan fizet.

Az egyenruhát a rendőr sajátjából köteles beszerezni. Fegyverről és lövegről a község gondoskodik.

A pályázni kívánókat felhívjuk, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényüket Gákova község elöljáróságánál **folyó évi június hó 30-áig** nyújtsák be. Kelt Gákován, 1899. évi június hó 14-én.

2-2

A községi elöljáróság.

558. szám.

1899.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori kir. járásbíró 1899. évi V. 7. számú végzése következtében dr. Falcione Nándor ügyvéd által képviselt Speizer Nándor javára Ullrich Vince ellen 1500 frt és járulékaik erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 867 frtra beesült ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a zombori tek. kir. járásbíró V. 7/2. 1899. számú végzése folytán 1500 forint tőkekövetelés, ennek 1898. évi november hó 12-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 60 frt 79 krrban bírósággal már megállapított költségek erejéig Zomborban a városháza udvarán leendő eszközlésére **1899. évi július hó 7-ik napjának délelőtti 11 órája** határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érin-tett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Zomborban, 1899. évi június hó 19-én.

Styrum Mór,
kir. bír. végrehajtó.

„HYGIEIA” pormentesítő vállalat.

A nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter urnak 1897. évi 49518. számú magas rendelete folytán 1898. évi november 15-én a közegészségügyi hatóság által kibocsátott felszólítása, továbbá az országos bakteriologiai intézet véleményére való

figyelmeztetéssel felhívja az összes nyilvános helyiségek,

nevezetesen: irodák, kereskedések, fűrdők, szállodák, vendéglők, kávéházak, pánkamérek, magánhivatalok, iskolák, kisedővók, kórházak, egyesületek tulajdonosait, illetve igazgatóit, hogy a tüdőgümőkór és egyéb betegségek tovább fertőzése ellen a védekezés főképp abban áll, hogy a tüdővésztes beteg beszáradt és szétporított köpete megsemmisítessék, hogy az a levegőbe, melyet mások beszívnak, az élelmi cikkekre, melyek közfogyasztásra szánvák, valamint a közhasználatban levő tárgyakra ne jusson.

Ezen célra egyesegyedül és kizárólag a valódi amerikai „Dustless” porlő anyag készült, mely

megsemmisíti a port és meggátolja a baktériumok továbbterjedését.

Tisztítja a levegőt!

Főlöselegessé teszi az öntözést, surolást és kefélet.

BIZONYÍTVÁNY.

A „HYGIEIA” pormentesítő vállalatól bakteriologiai vizsgálat céljából átvett „DUSTLESS” nevű anyaggal kísérletezve a következő eredményre jutottam:

A „DUSTLESS” nevű anyaggal leöntött tífusz- és a levegőben foglalt baktériumok agar kolóniái már 1 óra múlva más táptalajra átolva többé meg nem fogamzanak, fejlődésben levő kolóniák továbbfejlődése pedig megakad. — Ezek alapján a „DUSTLESS” nevű anyag egyrészt a baktérium továbbfejlődését gátló, másrészt baktériumölő képességgel bír. — Budapest, 1899. január hó 4-én.

K. M. T. Egyetemi II. Kórbonc- és Szövettani Intézet:

Dr. Krompecher Ödön,
a II. sz. kórboncintézet tanársegéde.

Megrendelhető:

a **DUSTLESS floor Dressing Co. New-York**

Magyarországi vezérképviselőségénél

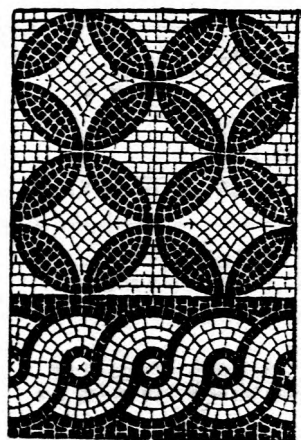
„**HYGIEIA**” pormentesítő vállalat

ENGEL és GOLDSTEIN

ZOMBOR, Jókai-tér.

Próbakísérletek a helybeli főkapitányság összes hivatalos helyiségeiben megpróbáltatott és kitérőnek bizonyult.

Óvakodjunk utazatóktól. Vidéki képviselők kerestetnek. 8-3

NOVÁK G.

márvány, mozaik és cementárúk
gyári főüzlete:

Zomborban,

megyeháztér Odry-féle házban.

Képviselője és ületvezetője.

Csavrak Mihály.

Elvállal mindennemű cement munkát, ugymint:

granit terrasót, fürdőkádak felállítását és kapubejárók keramitlapokból

betonburkolatba való lerakását,

nedves lakások és falak szárazzátételét, pincék és padlások, magtárak betonrozását,

sirkőlapok készítését.

Raktárt tart nagy választékban műcement, mozaik-keramit és metlachi lapokból, valamint agyagcsövekből.

Beocsini portlandcement és hydraulikus mész nagyban és kicsinybeni eladása. 10-2